

2013 - Brigitte Kronauer i Eustachy Rylski

Brigitte Kronauer

Urodzona w 1940 roku, studiowała germanistykę i pedagogikę, a pisać zaczęła już w latach młodości. Po krótkim okresie pracy w szkole od roku 1974 mieszka w Hamburgu i żyje z pisania. Publikuje wyłącznie utwory prozatorskie, które charakteryzują się wyrafinowanym kunsztem narracyjnym, wysoko ocenianym przez recenzentów. Jej opowieści często niezbyt "przylegają" do tzw. obiektywnej rzeczywistości. Postaci z jej utworów, często jaskrawo przeciwstawione w działaniu i myśleniu, pozwalają na ukazanie zmiennych perspektyw narracyjnych oraz zaznaczenie dystansu do pozornie jednoznacznej i danej z góry rzeczywistości. Akcja wielu powieści jest tylko pretekstem do ukazania świata uczuć i wyobrażeń, do przeżywania odbieranego świata w różnych konstelacjach świadomościowych. Wśród najważniejszych dla niej pisarzy wymienia m.in. Josepha Conrada i Roberta Walsera.

Kronauer jest laureatką wielu nagród literackich, m.in. wysoko cenionych w Niemczech nagrody im. Heinricha Bölla (1989), im. Josepha Breitbacha (1998), im. Georga Büchnera (2005), im. Jean Paula (2011). Oprócz tego kilkakrotnie powoływano ją na profesury poetyki m.in. na uniwersytetach w Heidelbergu, Tybindze i Zurychu. Jej twórczość dotychczas nie była przekładana na język polski.

Najważniejsze utwory: *Frau Mühlenbeck im Gehäus* (1980), *Rita Münster* (1983), *Die Frau in den Kissen* (1990), *Teufelsbrück* (2000), *Verlangen nach Musik und Gebirge* (2004), *Zwei schwarze Jäger* (2009), *Favoriten. Aufsätze zur Literatur* (2010).

Eustachy Rylski

Urodzony w 1944 roku prozaik, dramaturg, eseista, dzieciństwo spędził w okolicach Jeleniej Góry, następnie uczył się w Karpaczu i Wałbrzychu. Później pracował m.in. jako robotnik budowlany, urzędnik, instruktor kulturalny. Mieszkał w Brzegu i Wrocławiu. W 1978 roku przeniósł się do Warszawy, gdzie początkowo podjął pracę w szkolnictwie zawodowym, a potem trudnił się remontem mieszkań. Obecnie mieszka w Chotomowie pod Warszawą.

Autor głośnego, zawierającego dwie mikropowieści historyczne, opublikowanego w roku 1984 debiutu "Stankiewicz. Powrót", który przyniósł mu uznanie krytyków i czytelników, a także opinię jednego z najciekawszych pisarzy współczesnych, mistrza w tworzeniu pasjonujących fabuł. Trzy lata później opublikował tom opowiadań "Tylko chłód", po wydaniu którego na lat blisko dwadzieścia zaprzestał pisania prozy, koncentrując się wyłącznie na twórczości dramatycznej. Powstały wówczas takie dramaty jak "Chłodna jesień" (1989), "Wilk kazański" (1996), "Netta" (1997), "Co nie jest snem" (1999) i "Dzień podróży" (2004). W roku 2004 opublikował nową powieść "Człowiek w cieniu", a rok później osadzoną w realiach epoki napoleońskiej powieść "Warunek". W roku 2007 wydał tom opowiadań "Wyspa", a dwa lata później zbiór esejów "Po śniadaniu", a w 2010 kolejną powieść "Na grobli".

Twórczość Rylskiego, mająca przede wszystkim charakter psychologiczno-społeczny i obyczajowy, postrzegana jest jako tradycyjna w formie i wyrazie, jako ostentacyjnie niechętna wszelkim artystycznym awangardom, jako nacechowana szacunkiem dla przeszłości. Sam pisarz niejednokrotnie wskazywał na Jarosława Iwaszkiewicza jako na jej literackiego patrona.

Nominowany do Nagrody Literackiej "Nike", uhonorowany Nagrodą Literacką im. Józefa Mackiewicza, odznaczony Złotym Medalem "Gloria Artis". Jego utwory tłumaczone były na języki: rosyjski, niemiecki, francuski, włoski, hiszpański i węgierski.